

GĄSIOR (12) *sb m*

Teksty nie oznaczają ó.

sg N gąsior (4). ◊ A gąsiora (5). ◊ pl G gąsior(o)w (1). ◊ D gąsior(o)m (1). ◊ A gąsiory (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI(XVIII) – XIX w.

1. *Samiec gęsi; anser Murm; anser mas (a. masculus) Cn (10) : Murm 83; wezmifz też gąsiora tłuńtego á fkray gi także w fztuczki FalZioł V 110, V 116; RejRozpr C4; A nie tylko profte ludzi chwalili/ ále y źwierzęta y ptaki/ iáko Rzymiánie Gąsiorá iź zágagał kiedy nieprzyiaciele chcieli zamek vleść BielKron 24, 119v, Kkkk4; A fą podobni ku tám tym ludziom co pod ziemią mieszkáią á fłońcá máło widáią. Albo ku onym żydówfkim gąsiorom/ co ié záflepiwfzy gałki im z ięczmieniá w gárdło tkáią áby rychley pothyły. RejZwierc 61v, 234v; GostGosp 108.*

2. *Przyrzqd do karania skazanego, składający się z dwóch słupków zakopanych w ziemię, na których są umiesz- czone dwie deski z otworami, zamykane wrzeciądzami; w przyrzqdzie tym zamykano szyję skazanego w pozycji klęczącej; columbar Cn (2) : Vrządnik ma to opátrzyć/ áby miał w dworze inftrumentá gotowe/ w ktoreby ná přetce więźniá albo winnego wládzić mógl: to ieft/ lán Duch álbo kábat/ álbo gąsiorá y kunę. GostGosp 12; KlónWor 77.*

HG